

Posudek na ročníkovou práci budu provádět systematicky, dle členění a posloupnosti ročníkové práce.

Jako první, na co bych poukázal je abstrakt, který dle mého názoru odsunuje hlavní myšlenku do pozadí. Naopak samotný obsah práce mi přijde systematický. Je zde však vidět opět určité odsunutí hlavní teze na samotný závěr. V tom nevidím takový problém, jako spíše prostoru, které hlavní téma dostalo. Při práci s kratším obsahem, by si možná zasloužilo hlavní téma více prostoru. Pokud se podíváme na první kapitoly, tak zjistíme velké množství získaných informací. To považuji za důkaz dobré připravenosti a času stráveném při hledání informací. Samotná kvantita citovaných zdrojů, je též pozitivní. Pozor však na možná až přílišné opisování definic, ačkoliv správně citovaných. Obsahově zde nevidím problém, trochu ve mně však velký počet informací v relativně krátkých podkapitolách, evokuje chaos. Na druhou stranu je to dobrá příprava pro delší práce, kde se bude prostor pro rozvinutí tématu. Ve 3. kapitole, kde je stěžejní téma emoční inteligence u dospívání vidím problém ve velkém časovém rozpětí. Jak je zde uvedeno samotný termín adolescence určuje věkové rozpětí mezi 11 - 21rokem. Zde bych si možná vybral kratší časový úsek. Například Vágnerová rozděluje adolescenci dále na ranou a pozdní. Někteří autoři dokonce ještě na drobnější intervaly. Toto rozdělení, by mohlo více přiblížit problematiku u určité věkové skupiny a zároveň i použité výzkumy, by měli větší vypovídající hodnotu. Nicméně je zde nastíněn kvantitativní výzkum, který dokázal shrnout myšlenku této kapitoly. Toto rozhodnutí považuji za správné. Podkapitola o citové ochablosti v rodině, skvěle zapadá do myšlenky práce a díky dobré argumentaci obhájí své opodstatnění. Avšak kapitolu o dysfunkcích amygdaly považuji za tematicky špatně zvolenou. Ačkoliv je vše dobře vysvětleno s použitím odborné literatury, téma, které nesouvisí vědně s pojetím celé práce, bych zde nezařazoval. Obsahově kapitola není špatně napsána, ale systematicky by více vynikla v práci delší, možná se zapojením nějakého odborníka na danou problematiku. U poslední a zřejmě zásadní kapitoly práce chválím použití velkého množství zdrojů, výzkumů a pohledů na tematiku. Je zde skvěle popsáno zásadní okruh tématu na relativně malém prostoru. Je vidět, že autorka zřejmě cílí na správnou rodinnou výchovu v oblasti emoční inteligence a toto tvrzení potvrzuje řadou argumentů. Závěr by mohl být více obsáhlý, ačkoliv na rozsah práce vystihuje základní body. Pozitivně beru podložení závěru opět na faktech a doložených výzkumech. Závěr tak nejen reflektuje o celkovém obsahu práce, ale shrnuje základní fakta, ústy autorky, ale i odborné obce.